

ПОДІЯ

МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ ХІРУРГІВ

стрий перитоніт. В обговореннях взяли участь хірурги далекого та ближнього зарубіжжя.

Ювіляра привітали представники Харківської облдержадміністрації та Харківської міської ради: заступник губернатора Харківської області В.М.Бабаєв, начальник Головного управління охорони здоров'я облдержадміністрації В.О.Галацан, заступник міського голови В.А.Ландсман і хірурги з різних регіонів України, Росії та ін.

9 вересня 2009 року відбулася Міжнародна науково-практична конференція хірургів, присвячена 70-річчю члена-кореспондента АМН України, лауреата Державної премії України, доктора медичних наук, професора **Володимира Івановича Лупальцова** та 25-річчю створення **кафедри хірургії №3** Харківського національного медичного університету.

На конференції та пленарних засіданнях, які тривали протягом двох днів, були розглянуті проблеми щодо сучасних питань діагностики та хірургічного лікування гострих захворювань органів черевної порожнини та їх ускладнень, а саме: захворювання підшлункової залози, хірургічне лікування ускладнень жовчнокам'яної хвороби, виразкова хвороба шлунка та дванадцятипалої кишки, гнійні ускладнення в хірургії, гострий перитоніт.

АНОНС

Лікар, людина, особистість

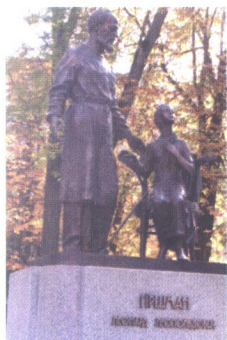

29 жовтня на вул. Чайковського урочисто відкрито пам'ятну дошку видатному лікарю-хірургу, засновнику Харківського обласного клінічного центру урології та нефрології професору **Володимиру Івановичу Шаповалу**. Ця подія приурочена до 85-річчя з дня народження

Володимира Івановича. На урочистій церемонії були присутні представники міської та обласної влади, учні видатного вченого, його рідні та близькі.

Докладніше про відкриття пам'ятної дошки, життя й діяльність **В.І.Шаповала** читайте в наступному номері.

У Харкові увічнили пам'ять професора Гіршмана

15 жовтня цього року на території 14-ї міської офтальмологічної клініки відкрито пам'ятник засновникові клініки професорові **Леонарду Леопольдовичу Гіршману**. У заході взяли участь правнучка професора **Вікторія Комас-Гіршман**, головний офтальмолог України **Сергій Ри-**

ков, заст. міського голови **Ігор Шурма**, представники обласних органів влади, медичних кіл різних міст України, широкий медичний загал.

Про відкриття пам'ятника читайте в наступному номері.

КОНФЕРЕНЦІЯ

Виховання студентів як невід'ємна складова підготовки сучасного лікаря

23 вересня 2009 року в Харківському національному медичному університеті відбулася XLIII науково-методична конференція «Виховання студентів як невід'ємна складова підготовки сучасного лікаря». На початку конференції учасників привітав ректор університету професор **В.М.Лісовий**. Усі програмні доповіді були цікавими та актуальними, відповідно кожна з них мала підстави для обговорень досліджуваної теми. Були розглянуті такі питання:

- **Форми і методи сучасної виховної роботи в ХНМУ: досягнення і проблеми** (проректор з науково-педагогічної роботи проф. **І.В.Летік**).
- **Духовні орієнтири виховання лікаря-інтелігента** (зав. каф. філософії, соціології та медичної соціології **А.П.Алексєєнко**).
- **Деонтологічна підготовка лікаря як один із напрямків формування елітарності медиків** (проф. каф. загальної хірургії **В.О.Сипливи**).
- **Форми організації дозвілля студентів – традиції і новації** (зав. каф. мовної підготовки іноземних громадян **С.О.Краснікова**).
- **Особливості виховного процесу в роботі з іноземними студентами** (проф. каф. патоморфології **І.В.Сорокіна**).
- **Студентські організації та студентське самоврядування у виховному процесі** (секретар Ради представників студентського самоврядування при МОЗ України студент V курсу II мед. ф-ту **Руслан Кецман**).

У рамках обговорення доповіді висвітлили своє бачення існуючих проблем саме в нашому університеті та висловили свої пропозиції директор музею історії ХНМУ **Ж.М.Перцева** та професор каф. психіатрії, наркології та медичної психології **В.Л.Гавенко**. На конференції були озвучені рекомендації щодо ефективності роботи всіх складових навчально-виховного процесу для утворення механізму дієвого впливу на особистість студента, виховання його у найкращих університетських традиціях як фахівця, людини, громадянина.

Впровадження сучасних наукових досягнень в судову експертизу

10 вересня 2009 року в Харківському національному медичному університеті розпочала свою роботу Всеукраїнська науково-практична конференція з міжнародною участю «Впровадження сучасних наукових досягнень в судову експертизу». Конференція є продовженням циклу традиційних форумів судових медиків і криміналістів «Бокаріусовські читання» та присвячена 140-річчю з дня народження професора **М.С.Бокаріуса** і 110-річчю професора **М.М.Бокаріуса**.

Продовження читайте на стор. 2

Початок на стор. 1

На конференції було зареєстровано 152 учасники з різних регіонів України та ближнього зарубіжжя (Москва, Белгород, Ростов, Санкт-Петербург, Бішкек). Конференція тривала два дні. У перший день відбулися пленарне та секційне засідання в актовій залі

ХНМУ та секційні засідання в аудиторіях медичного університету і Харківського спеціалізованого медико-генетичного центру. З привітальним словом виступили проф. В.В. М'ясоєдов, проф. В.О. Ольховський, акад. А.Я. Циганенко, доц. В.Г. Бурчинський, акад. О.Я. Гречаніна, проф. О.І. Герасименко, доц. О.М. Гуров, Ю.М. Кравченко та ін. З історичними доповідями про внесок видатних професорів Бокаріусів у вітчизняну судову медицину та про значущі події їх творчого та життєвого шляху виступили акад. А.Я. Циганенко, директор музею Ж.М. Перцева, проф. В.О. Ольховський, ас. В.В. Бондаренко. У наукових доповідях інших учасників конференції були розглянуті актуальні питання сучасних фундаментальних і прикладних досліджень у судово-медичній експертній практиці, питання генетичної експертизи, спрямовані на підвищення об'єктивізації судово-медичних експертиз, доказової цінності експертних висновків.

Другий день конференції розпочався з урочистого відкриття пам'ятної меморіальної дошки проф. М.М. Бокаріусу (на фото) на фасаді будинку Харківського обласного бюро судово-медичної експертизи та присвоєння аудиторії кафедри судової медицини та основ права ХНМУ ім'я проф. Ф.О. Патенка. Далі відбулися секційні засідання в зазначеній аудиторії. Закінчила конференцію екскурсія з відвідуванням визначних пам'яток міста.

Проведення подібних конференцій дає змогу забезпечити більшу інтенсивність впровадження інноваційних розробок у вітчизняну судово-медичну практику, обмін досвідом та новітніми досягненнями з питань судово-медичної танатології, криміналістики, токсикології, експертизи живих осіб, що забезпечує сталий розвиток науки та підвищення якості проведення експертних досліджень, якісне та своєчасне розкриття злочинів.

В.О. Ольховський, професор
М.В. Губін, асистент

ПОДІЇ МІСЯЦЯ

О ЕВРОПЕЙСКОЙ КОНФЕРЕНЦИИ ПО БИОЭТИКЕ

В сентябре 2009 г. в Венеции (Италия) состоялась ежегодная европейская конференция центров медицинской этики «Мультикультурализм, религия и биоэтика», на которой присутствовала председатель комиссии по этике и биоэтике ХНМУ проф. Т.С. Оспанова. Конференция была посвящена универсальным ценностям и общим этическим стандартам в контексте разных культур и религиозных конфессий, социальным аспектам охраны здоровья в разных странах. Конференция проходила на одном из факультетов университета Венеции Ca'Foscari, основанного в 1866 году. Он занимает огромную территорию, где расположены факультеты, общежития,

магазины, кафе и все необходимое для жизни студентов, преподавателей и гостей.

На конференции присутствовали представители более 30 стран. Вечер встречи проходил на острове Лидо, куда делегатов доставили на специально зарезервированном судне. Пленарные лекции были посвящены таким проблемам, как «Мультикультурализм, религия и биоэтика в современном обществе», «Охрана здоровья в контексте миграции», «Общие этические стандарты». На секционных заседаниях большое внимание было уделено клинической этике, вопросам преподавания этики как студентам-медикам, так и медицинским сестрам, работе этических комитетов, вопросам эвтаназии. От имени группы авторов выступила проф. Т.С. Оспанова с устным докладом «Этические вопросы почечной заместительной терапии».

На заключительной пленарной сессии была принята резолюция конференции, которая констатировала, что современное общество нуждается в применении этических принципов во всех сферах человеческой деятельности.

НАПЕРЕДОДНІ СВЯТА

Напередодні Дня працівників державної санітарно-епідеміологічної служби 6 жовтня в аудиторії №1 головного корпусу Харківського національного медичного університету відбулася традиційна зустріч студентів I та VI курсів IV медичного факультету з членами ректорату, завідувачами профільних кафедр, випускниками факультету.

На зустріч зі студентами прийшли почесний ректор ХНМУ акад. А.Я. Циганенко, проректор з НПП проф. І.В. Летік, декан IV мед. ф-ту проф. В.В. Мінухін, професори В.О. Коробанський, Н.В. Павленко, О.М. Карабан, доц. Т.О. Чумаченко, випускниця факультету Олена Гаєва. Вони наголосили на важливій ролі профілактичної медицини в сучасному суспільстві, розповіли про історію Харківської гігієнічної школи та створення кафедр медико-профілактичного профілю.

Наприкінці зустрічі студентам було продемонстровано фільм про становлення та розвиток санітарно-гігієнічного факультету медичного університету, його основоположників і представників науки.

КОНФЕРЕНЦІЯ

Від малюка до дорослого

24-25 вересня 2009 р. у Харківському національному медичному університеті відбулася Міжнародна наукова медична конференція «Від малюка до дорослого: міждисциплінарні аспекти фундаментальної і практичної медицини» за участю провідних спеціалістів України, Росії, США, Швейцарії та Куби. Метою проведення конференції став обмін науково-практичним досвідом відомих вітчизняних та міжнародних фахівців різних спеціальностей, що, безумовно, сприяє розвитку новітніх наукових технологій. Програма конференції була досить насиченою: заслухано доповіді різноманітної тематики, розглянуті актуальні питання сучасних фундаментальних та прикладних досліджень у галузі профілактичної і клінічної медицини, присвячені запобіганню розвитку та прогресуванню різної соматичної патології, лікуванню та реабілітації пацієнтів різних вікових категорій. Цікаві і надзвичайно актуальні для лікарів різних країн світу аспекти правових медичних питань. Найбільш поширені лікарняні помилки були висвітлені в доповіді нашої колеги з США, керівника клініки DWMCM Kathleen McGowan. Відомий спеціаліст Муніципального закладу охорони здоров'я Російської Федерації Н.П. Хлінина поділилася своїм досвідом щодо ролі поліклінічної служби в профілактиці соціального сирітства. Велику увагу звернула на себе доповідь лікаря-координатора програми «Внимание Кубы к детям Украины, пострадавшим от последствий катастрофы на Чернобыльской АЭС», головного лікаря Центру плацентарної гістотерапії Еулогію Оведа Ернандеса Вальдеса (Куба). Він доповів про роботу кубинських лікарів, які протягом багатьох років безкоштовно надають допомогу українським дітям, що постраждали від наслідків Чорнобильської катастрофи. Своїм досвідом щодо діагностики, профілактики та лікування різноманітної патології, джерела якої лежать у дитячому віці, поділилися відомі закордонні та вітчизняні професори: Dennis P. McGowan (США), Hansjurg Holdener (Швейцарія), Daniela Stritt (Швейцарія) (на фото), О.Я. Гречаніна, Н.В. Нагорна, Є.І. Юліш, Н.П. Борисова, Л.К. Пархоменко, Р.Я. Абдулаєв, О.М. Корж, Т.О. Крючко, О.А. Цодікова, Г.М. Кожина, Т.В. Фролова, А.С. Ліхачова, О.В. Виговська та ін.

Надзвичайно цікавими були й інші доповіді, представлені на конференції, але, на жаль, неможливо висвітлити всі повідомлення, представлені протягом двох днів засідань. По закінченні конференції учасникам були вручені сертифікати міжнародного зразку.

Ми дуже сподіваємося, що знання, отримані під час конференції, будуть впроваджені лікарями в практичну діяльність і допоможуть покращити надання кваліфікованої допомоги як малим, так і дорослим пацієнтам.

О.В. Отаманова,

асистент кафедри пропедевтики педіатрії №1

ИНТЕРВЬЮ НОМЕРА

БЕЗ ПРАВА НА ОШИБКУ

Труд хирурга сопряжен с огромной ответственностью, дисциплинированностью, скрупулезностью, в его деятельности нет места суете и поспешности. Хирург не имеет права на ошибку, ведь зачастую в его руках находится не только здоровье, но и жизнь человека.

Сегодня наш собеседник зав. кафедрой хирургии №3, чл.-кор. АМНУ, профессор **Владимир Иванович Лупальцов**. Трудовая деятельность Владимира Ивановича отмечена большим количеством государственных наград, к которым в 2008 году добавилась еще одна, международного уровня – «Награда за жизненное достижение» за продолжительный труд и высокие достижения в области хирургии, полученная от Американского Биографического института. Также он избран Человеком года – 2008.

В.З.: Владимир Иванович, расскажите, пожалуйста, где Вы как молодой хирург начинали свою практику врача после окончания Харьковского медицинского института?

В.Л.: Моя трудовая деятельность началась в Орельской участковой больнице Лозовского района, где проработал хирургом в течение 3 лет. Затем перешел в Харьковский НИИ общей и неотложной хирургии, 3 года учился в аспирантуре под руководством профессора А.А. Шалимова. Я благодарен судьбе за то, что связала меня с такими замечательными хирургами-новаторами, как А.А. Шалимов и В.Т. Зайцев, под руководством которых после окончания аспирантуры работал ассистентом кафедры госпитальной хирургии ХМИ, а с 1976 г. доцентом этой кафедры и горжусь тем, что могу назвать себя их учеником. Хочу заметить, что в то время медицина находилась не на таком уровне, как сегодня, многое приходилось начинать с нуля. Например, были неудовлетворительные результаты в лечении острого послеоперационного панкреатита, что и побудило меня вплотную заняться клинико-экспериментальным исследованием в данном направлении. Полученные результаты легли в основу моей докторской диссертации. После ее защиты я возглавил кафедру хирургических болезней Харьковского медицинского института, которая в настоящее время переименована в кафедру хирургии №3 Харьковского национального медицинского университета.

В.З.: Владимир Иванович, Вы более 25 лет руководите кафедрой. Какова научная тематика, над которой работает ваш коллектив на протяжении этих лет?

В.Л.: Это, прежде всего, изучение хирургических заболеваний желудочно-кишечного тракта, среди которых проведены фундаментальные исследования по изучению патогенеза, профилактики и лечения острого панкреатита, внедрение в клиническую практику органосохраняющих операций при язвенной болезни желудка и двенадцатиперстной кишки, разработка и внедрение в практику радикальных оперативных вмешательств на желчном пузыре и внепеченочных желчных протоках. В последнее время коллектив кафедры работает над проблемой хирургической инфекции в хирургии и раннего энтерального питания больных, оперированных по поводу острой хирургической патологии.

Следует отметить, что за научные разработки в области заболеваний подже-

лудочной железы, в том числе и острого панкреатита, в 1989 году с группой ученых Украины я стал лауреатом Государственной премии.

В.З.: Как Вы думаете, с чем связан рост заболеваемости острым панкреатитом?

В.Л.: Это заболевание имеет много этиологических факторов, в том числе и экологических, которые связаны как с социальной средой, так и с экономикой. Например, эпидемия туберкулеза – это в первую очередь социальная проблема. То же самое можно сказать о заболевании поджелудочной железы – имеют значение нарушения питания, экологии, качества употребляемой пищи, стрессы. Эти проблемы порождают массу болезней и обострений.

В.З.: Вы уже много лет работаете в высшей школе, и как педагог, скажите, меняется ли отношение к учебе со стороны нового поколения студентов?

В.Л.: Современные студенты очень требовательны к качеству предлагаемых знаний, они владеют различными технологиями, используют сеть Интернет и т.д. Высоки требования и к условиям, в которых будет работать наш выпускник. Проблема оснащения сельских медицинских учреждений, низкая зарплата – эти актуальные вопросы находятся в социальной плоскости и их необходимо решать. Нужны государственные проекты, направленные на возрождение культуры села, бытового устройства и медицинского оснащения. Проблема финансирования в Украине стоит остро. Никто не говорит, что необходимо обеспечить больницы дорогостоящими медикаментами, но препараты первой необходимости различного действия должны быть в наличии. Сегодня в хирургических стационарах также должны быть и бинт, и перевязочные материалы, и белье.

В.З.: Что означают для врача моральные ценности?

В.Л.: Всегда помнить о клятве Гипократа. У каждого человека, а тем более врача, должна быть, прежде всего, совесть. Надо помнить, что бедность и старость – не порок.

Я хотел бы пожелать каждому бережно относиться к своему организму, сохранить в себе моральные принципы и, конечно же, быть здоровым, а молодому поколению врачей – всегда помнить заветы учителей.

В. Захаревич

ГРАМОТА

30 вересня 2009 року на сесії Харківської міської ради М.М.Добкін вручив ректору Харківського національного медичного університету **Володимиру Миколайовичу Лісовому** вищу нагороду Харківської міської ради – почесну грамоту за багаторічну сумлінну працю, вагомий особистий внесок у соціально-економічний розвиток міста та активну громадську діяльність.

ЗВАННЯ

За багаторічну сумлінну плідну працю, високий професіоналізм та відданість справі присвоєно звання «Заслуженний професор ХНМУ» зав. кафедри хірургії №3 професору **В.І. Лупальцову**, зав. кафедри нейрохірургії професору **В.І. Сінітому** та зав. кафедри внутрішньої медицини №2 і клінічної імунології та алергології професору **П.Г. Кравчуну**, звання «Заслуженний працівник ХНМУ» присвоєно доценту кафедри хірургії №3 **І.А. Дехтярку**.

ЛИСТ-ПОДЯКА

Від імені губернатора Харківської області та голови Обласної ради вручено подяку **Олександрі Корольову** (ІІІ мед. ф-т, IV курс), **Юрію Перешивайло** (І мед. ф-т, V курс).

ДИПЛОМ

За вагомий особистий внесок у розвиток гандболу в Харківській області управлінням за питань фізичної культури та спорту Харківської обласної держадміністрації нагороджено дипломом ветерана спорту старшого викладача кафедри реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я **Юлію Веретельникову**.

За І місце в чемпіонаті Харківської області з легкої атлетики серед юнаків та дівчат та за ІІ місце в чемпіонаті України з легкої атлетики серед команд СДЮШОР і ДЮСШ (штовхання ядра) дипломом Міністерства України в справах сім'ї, молоді та спорту нагороджено студентку ІІ медичного факультету І курсу **Вікторію Корж**.

Дипломом Міністерства України в справах сім'ї, молоді та спорту за ІІІ місце в кубку України з армспорту у ваговій категорії +70 на лівій руці нагороджено **Поліну Зарівчацьку**.

Рубрику веде проф.
В.О. Коробчанський

шуму, пострілу, стукі, шипіння.

Спостерігаються при різних психозах.

Акомодація (від лат. accommodatio – пристосування). 1. Здатність ока чітко бачити предмети на різній відстані. 2. Пристосування організму до дії подразника, що повільно зростає.

Акрофобія (від грец. akros – верхній + ...phobos – страх, жак) – нав'язливий страх висоти.

Активність (від лат. activus – діяльний) – загальна характеристика живих істот, їх власна динаміка як джерело життєдіяльності – перетворення чи підтримки життєво необхідних (у т.ч. соціальних, харчових та ін.) зв'язків із довкіллям (див. Соціальна активність).

Активна кореляція „генотип-середовище” (позначається VGE) – явище, яке проявляється в тому, що людина, наділена певними особливостями генотипу, може створювати або вибирати для себе відповідне середовище.

Акселерація (від лат. acceleratio – прискорення) – прискорення росту, фізичного розвитку та статевого дозрівання дітей і підлітків порівняно з попередніми поколіннями.

НАГАЛЬНА ТЕМА

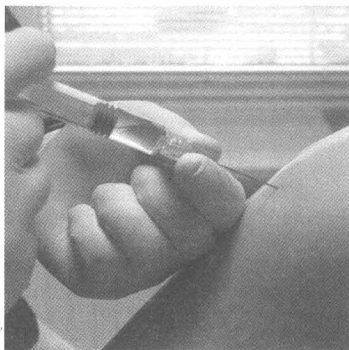
Імунопрофілактика як головний чинник в боротьбі з інфекційними хворобами

Як свідчить багаторічний досвід у боротьбі з окремими інфекційними хворобами дітей та дорослих, профілактичні щеплення стали основним заходом радикального впливу на епідемічний процес. З вакцинацією пов'язані значні успіхи, досягнуті в боротьбі з окремими інфекціями, на цьому ґрунтуються сучасні перспективи подальшого зниження, а можливо й ліквідації окремих із них.

Л. Пастер та І. Мечников розуміли імунітет як несприйнятливості організму до інфекційних хвороб, але це поняття з розвитком медицини значно розширилося. В сучасному розумінні імунітет – це імунологічний нагляд організму в розпізнаванні "свого і чужого", тобто спосіб захисту внутрішньої стабільності організму від різних субстратів, які несуть на собі ознаки генетично чужорідної інформації. Проникнення (введення) при вакцинації мікробних або вірусних антигенів є лише частковим випадком порушення антигенного стану організму. Імунна відповідь – завжди високоспецифічна реакція на різні антигени – ті сполуки речовин, які несуть ознаки генетичної чужорідності. В імунних реакціях беруть участь також неспецифічні фактори захисту (лізоцим, комплемент, інтерферон та ін.). Наукові дослідження останніх років довели, що головна роль у розвитку набутого імунітету належить клітинам лімфоїдної системи, які здійснюють функцію імунного захисту організму. Згідно з сучасними даними, імунологічну резистентність організму визначає функціональна активність двох основних клітинних систем: Т- і В-лімфоцитів. Т-клітини забезпечують розвиток клітинного імунітету, беруть участь у реакції гіперчутливості повільного типу і є основним фактором противірусного захисту, резистентності до пухлин, відторгнення трансплантату. Крім того, в імунних реакціях беруть участь й інші популяції клітин: К-клітини, які здійснюють антитілозалежну цитотоксичність, а також природні кілери. Імунний захист забезпечують і А-клітини макрофагального ланцюга.

Щорічно у світі отримують щеплення майже понад 1,5 млрд. людей. У результаті масової імунізації значно знизився рівень захворюваності на окремі інфекційні хвороби, деякі інфекції навіть зникли. Так, ліквідація захворюваності на натуральну віспу у світі підтвердила, що результатів можна досягти шляхом своєчасного проведення комплексних протиепідемічних заходів, серед яких головна роль належить імунопрофілактиці. Після успішної ліквідації віспи ВООЗ склала програму зі зниження захворюваності або елімінації інших інфекційних хвороб і прийняла розширену програму імунізації (РПІ), яка здійснювалася й в Україні.

Враховуючи епідеміологічні особливості більшості дитячих інфекцій (повітряно-краплинний шлях передачі), основним заходом у боротьбі з ними є створення активного штучного імунітету проти тієї чи іншої хвороби, застосування заходів специфічної імунопрофілактики. Однак результат штучного щеплення залежить від багатьох факторів: здатності організму виробляти специфічні антитіла, якості препарату для імунізації, ретельного визначення протипоказань та ін.

Широке використання АКДП-вакцини (кашлюково-дифтерійно-правцевої), АДП-анатоксину (дифтерійно-правцевий), вакцин проти кору й паротиту підтвердило їх високу ефективність у різкому зниженні захворюваності серед щеплених. Обнадійливі результати дають щеплення проти ВГА (вірусний гепатит А) і ВГБ (вірусний гепатит Б), краснухи. Певні оптимістичні сподівання покладені на вакцину проти гемофільної інфекції та імунопрофілактику менінгококової інфекції за епідоказниками. Однак специфічну профілактику таких хвороб, як черевний тиф і паратифи, можна проводити в регіонах з високими показниками захворюваності, а також серед населення з підвищеним ступенем ризику, наприклад, робочих каналізаційних мереж та ін.

Для отримання специфічного імунітету при проведенні активної імунопрофілактики велике значення мають інтервали між введенням препарату. Активна імунізація не обумовлює у всіх щеплених дітей однакової несприйнятливості. Є діти, у яких через ті чи інші особливості (нещодавно перенесені інфекційні хвороби, конституційна імунологічна реактивність та ін.) імунна система не здатна виробляти якісні антитіла в достатній кількості. Тому дуже важливе використання оптимальної схеми для імунізації з метою отримання високої імунної відповіді з урахуванням протипоказань в день щеплення саме цим препаратом. Треба також зазначити, що активна імунізація викликає вироблення імунітету через визначений термін і застосовується головним чином із профілактичною метою. Для проведення активної імунізації використовують різні види імунобіологічних препаратів, передусім вакцини й анатоксини.

З метою стимуляції вироблення імунітету проти деяких інфекцій, а також скорочення кількості щеплень в останні роки застосовують асоційовані вакцини, до складу яких входить кілька антигенів. На думку експертів ВООЗ та інших спеціалістів, при виготовленні асоційованих вакцин доцільно використовувати не більше 5-6 антигенів.

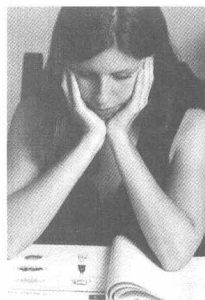
Отже, для досягнення головної мети активної імунізації – створення штучного специфічного імунітету проти того чи іншого інфекційного захворювання – не може не викликати зацікавленість щодо впливу вакцинних препаратів на організм дитини чи дорослої людини у широкому розумінні цього поняття, а саме: підготування його до щеплення – усунення протипоказань. Введення в організм вакцини викликає тісно пов'язані між собою реакції. Головними з них є комплекс захисних процесів, спрямованих на збереження постійності внутрішнього середовища, тобто гомеостазу.

Таким чином, на сьогодні не існує іншої більш ефективно альтернативи в боротьбі з інфекціями, особливо з повітряно-краплинним шляхом передачі, як створення активного штучного імунітету. Імунопрофілактика ще довго буде залишатися одним із головних напрямків у боротьбі з цими інфекціями.

О.М. Карабан, професор, зав. каф. епідеміології

ЛАТИНСКИЙ ФАКУЛЬТАТИВ

Scientia potentia est*

Начался новый учебный год. Мы снова окунулись в захватывающий мир нового, непознанного, интересного – в мир знаний. Каждый день, приносящий новую информацию, делает нас богаче, умнее, опытнее, профессиональнее. Это касается не только студентов, но и нас – профессоров, доцентов, преподавателей, поскольку настоящий ученый, учитель, человек творчества учится всегда, до последних дней своей жизни, понимая бесконечность неизведанного и скромность своих достижений перед лицом этой бесконечности. *Semper tiro* – всегда новобранец, всегда ученик – принято говорить о таком человеке, подчеркивая стремление и желание постоянно постигать новое и совершенствоваться. Такой человек, подобно Сократу, достигнув вершин профессионализма, может сказать о себе: *Scio me nihil scire* – Я знаю, что ничего не знаю.

Именно знания и стремление к ним, наиболее полное и плодотворное воплощение их в каждодневной практике делают жизнь полноценной, насыщенной, счастливой и радостной. Наше мастерство и наш профессионализм позволяют получать удовольствие и удовлетворение от собственного труда. В такие моменты понимаешь, как правы были древние, говоря: «*Doctrina est fructus dulces, radices*

amarae» – Наука – это горькие корни и сладкие плоды.

Наверное, медику это понятно как никому другому, поскольку овладение профессией врача – невероятно сложный, трудный и изматывающий процесс. Но тем приятнее ощущать себя квалифицированным специалистом, успешно использующим полученные знания в разрешении задач, которые каждый день ставит профессиональная жизнь. Важно поэтому помнить древний завет римских учителей: *Non scholae, sed vitae discimus* – Мы учимся не для школы, а для жизни. Следует также помнить, что труд требует постоянных и систематических усилий: *Nulla dies sine linea* – Ни дня без строчки, то есть ни дня без труда, без совершенствования своего мастерства. И не огорчайтесь, если не все сразу получается и становится понятным. Все приходит постепенно (*Dies diem docet* – День учит день), а постоянство и упорство помогает преодолеть самые трудные препятствия (*Gutta cavat lapidem* – Капля камень точит).

Постоянно, в упорном и тяжком труде одолевая этот путь, продвигаясь к вершинам мастерства (*Per aspera ad astra* – Через тернии к звездам), становясь все более знающим, умелым, могущим научить, спасти, помочь, излечить, все более отчетливо понимаешь: *Scientia potential est* – Знание – сила.

И.Р. Ионенко, зав. каф. латинского языка и медтерминологии, доцент

*Scientia potential est – Знание – сила

ЗВЕРНІТЬ УВАГУ!

Пам'ятка щодо грипу типу А/Н1N1 (Каліфорнійського)

Клінічні ознаки: головний біль, біль у м'язах, суглобах, біль у горлі, підвищення температури тіла, сухий кашель, нежить, закладеність носа, в окремих випадках — блювання й пронос.

Як можна заразитися вірусом грипу типу А/Н1N1?

Від іншої хворої людини — повітряно-краплинним, повітряно-пиловим шляхом (вірусні частки передаються від хворої людини до здорової під час розмови, кашлю, чхання) при тісному контакті (перебування на відстані близько 2 метрів).

Як довго є небезпечним хворий на грип типу А/Н1N1? Інфекційний період, коли хворий становить небезпеку для оточуючих, при грипі типу А/Н1N1 може тривати протягом 7 днів від початку хвороби, але якщо клінічні симптоми хвороби зберігаються — то до їх зникнення.

Як запобігти зараженню?

- уникати контакту з особами, що мають прояви грипоподібної інфекції;
- обмежити відвідування місць великого скупчення людей;
- часто провітрювати приміщення, часто мити руки з милом протягом 20 секунд;
- намагатися не торкатися очей, носа або рота немитими руками;
- уникати обіймів, поцілунків і рукопритискань;
- прикривати ніс і рот при чханні або кашлі одноразовою носовою серветкою, яку одразу ж після використання потрібно викинути, або кашляти, чхати в руку на рівні ліктя;
- уникати переохолодження;
- повинно бути повноцінне вітамінізоване харчування;
- якщо у людини є симптоми грипу, то необхідно триматися від неї на відстані не менше двох метрів.

На період епідемії дітям доцільно давати пробіотики з метою зміцнення опірності організму вірусним інфекціям.

Що робити, якщо людина захворіла на грип?

- при перших ознаках захворювання хворого необхідно покласти в ліжку й викликати лікаря;
- залишити хворого вдома, крім тих випадків, коли потрібна термінова медична допомога;
- хворі на грип небезпечні для оточуючих і повинні бути негайно ізолювані, неприпустима їх поява в громадському транспорті, дитячих колективах та інших місцях масового скупчення людей;
- хворого необхідно розташувати в окремій кімнаті або огородити ширмою, виділити йому індивідуальний посуд, рушник, предмети особистої гігієни;
- не допускати контакту хворого зі здоровими членами сім'ї, крім тих, хто його доглядає;
- особа, що доглядає хворого, повинна носити чотирихшарову марлеву пов'язку або разову маску, яку потрібно міняти кожні 4 години, після кожного контакту з хворим або предметами, якими він користувався, необхідно ретельно мити руки з милом;
- маска повинна бути одноразовою, яку після зміни треба викинути, або багаторазовою, яку після прання господарським милом необхідно ретельно прасувати гарячою праскою, при постійному контакті з хворим маску необхідно міняти кожні 4 години;
- забруднену постільну білизну хворого, його одягу не переносити в одне приміщення, тільки у спеціально виділеній для цього ємкості (корзина тощо);
- провітрювати приміщення кілька разів на добу;
- щодня робити вологе прибирання приміщень оселі;
- повітря в приміщеннях повинне бути достатньо вологим;
- мати разові носові серветки та корзину для використаних серветок в межах досяжності хворого;
- створити хворому комфортні умови, вкрай важливим є спокій, постільний режим;
- якщо у хворого лихоманка, то необхідно дати жарознижувальні ліки (препарати парацетамолу або ібупрофену), потім викликати лікаря;
- до приходу лікаря давати пити багато рідини (сік, негазована вода, морс, компот тощо);
- організувати хворому повноцінне, вітамінізоване харчування.

Не слід займатися самолікуванням! Відповідне медикаментозне лікування хворому призначає тільки лікар!

За які ознаки захворювання потрібно негайно звернутися за медичною допомогою?

- Прискорене або утруднене дихання.
- Синюшність навколо рота, інших шкірних покривів.
- Поява на тілі крововиливів (навіть дуже маленьких), носової або іншої кровотечі.
- Висока температура тіла.
- Відмова хворого від пиття.
- Немоżliвість розбудити хворого або відсутність його реакції на звертання.
- Надмірне збудження або поява судом.
- Поява блювання, частих рідких випорожнень.
- Скарги на сильний головний біль.
- Відсутність сечовипускання або сліз під час плачу.

С.О. Крамарев, Головний спеціаліст МОЗ України
зі спеціальності «Дитячі інфекційні хвороби», д.мед.н., професор

ПАТЕНТ

**Співробітниками ХНМУ
одержано патенти на такі
винаходи та корисні моделі:**

1. Пластмаса для незнімних конструкцій зубних протезів «СІНМА – М+V». Автори: **В.П. Голік, Н.М. Бреславель, С.В. Черняев, Ю.І. Довгопол.**
2. Спосіб лікування післяваріолектомічного синдрому. Автори: **О.Є. Березовська, Ю.С. Парашук.**
3. Застосування мазі тіотріазоліну як речовини з фотопротекторними властивостями. Автори: **Т.В. Звягінцева, С.І. Миронченко, Є.В. Желнін.**
4. Спосіб оцінки ступеня тяжкості неврологічного дефіциту первинного гіпотиреозу. Автори: **І.А. Григорова, О.Л. Товажнянська, Л.В. Тихонова, В.І. Сало, С.М. Григоров.**
5. Спосіб оцінки ендогенної інтоксикації у хворих на вірусний гепатит С. Автори: **С.М. Граматюк, О.А. Наконечна, І.М. Васильєва.**
6. Спосіб діагностики непроліферативної та проліферативної діабетичної ретинопатії у хворих з непрозорими оптичними середовищами ока. Автори: **П.А. Бездітко, О.В. Заволока, М.Г. Лисенко.**
7. Спосіб лікування хворих на гіпертонічну хворобу в поєднанні з ожирінням. Автори: **О.Я. Бабак, В.В. Школьник, О.А. Кочубей.**

Т.Г. Євтушенко, керівник служби
інтелектуальної власності ХНМУ

НАУКОВИЙ ВІДДІЛ ПОВІДОМЛЯЄ:

З 4 по 30 листопада в Україні відбудуться такі виставки, конгреси, симпозиуми та науково-практичні конференції:

1. VIII спеціалізована виставка «Одеса – Медика-2009» (19-21 листопада, м.Одеса).
2. II Міжнародний конгрес молодих вчених і студентів «Актуальні питання сучасної медицини» (4-6 листопада, м.Київ).
3. Міжнародний конгрес «Репродуктивне здоров'я молоді – головний демографічний резерв нації» (19-20 листопада, м.Київ).
4. Науковий симпозиум «Гігієна дітей, підлітків та молоді: проблеми, пошуки, перспективи» (3-4 листопада, м.Вінниця).
5. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні питання, проблеми інсульту» (5-6 листопада, м.Київ).
6. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні питання ендокринної хірургії та загальної ендокринології» (12-13 листопада, м.Київ).
7. Науково-практична конференція «Раціональна хіміотерапія в онкохворих» (12-13 листопада, м.Тернопіль).
8. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Малолітні технології в травматології і ортопедії» (12-13 листопада, м.Київ).
9. Науково-практична конференція з нагоди Всесвітнього Дня діабету (14 листопада, м.Київ).
10. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні проблеми медицини та фармації», присвячена 225-й річниці Львівського національного медичного університету ім. Данила Галицького МОЗ України (16 листопада, м.Львів).
11. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні питання педіатрії», присвячена пам'яті чл.-кор. НАН та АМН України, проф. В.М. Сидельникова (19-20 листопада, м.Запоріжжя).
12. Науково-практична конференція з міжнародною участю «Фармацевтичне право, судова фармація та доказова фармація в удосконаленні системи національної безпеки у медико-фармацевтичному кластері Свроєрєгїону «Слобожанщина» (23-24 листопада, м.Київ).
13. Науково-практична конференція «Проблемні питання в дерматовенерології у розробках молодих вчених» (27 листопада, м.Київ).

З Днем учителя!

Старші друзі

Кожного року святкування Дня учителя відбувається в першу неділю жовтня. Це час, коли ми можемо висловити слова подяки нашим наставникам за їх щирість і доброту, терпіння та наполегливість, працьовитість та чуйність.

Кожен педагог вкладає часточку себе в наші серця. Знання, які викладачі передали нам, ми пронесемо через свій життєвий шлях. Часто згадуємо слова напуття, які спочатку не беремо до уваги.

Вчителі – це наші старші друзі, які готові допомогти та дати пораду. Вони наче наповнені енергією добра й знань, якими жадають поділитися з молодим поколінням. Чим більше вони віддають, тим швидше наповнюється їх «чаша», відкрита для нових учнів.

Шановні Викладачі! У цей знаменний день хочу від імені всіх студентів нашого університету поздоровити Вас із професійним святом – Днем учителя! Хочу побажати Вам міцного здоров'я, терпіння, кар'єрного зростання та, насамперед, любові та поваги студентів. Ми цінуємо вашу працю й витримку, які будуть потрібні ще не одному поколінню. Вірте, що «зернята знань», які ви сієте, зійдуть на родючому ґрунті нашої душі.

Тетяна Лещенко, студентка

Подарок, которым можно пользоваться

«Если ты не хочешь быть учителем, тебе лучше убраться с этой планеты»

Ричард Бах

Не знаю почему, но мои близкие никогда не поздравляют меня с Днем учителя. А я и не обижаюсь. Собственно, я тоже склонна День учителя отнести скорее к празднику школьных педагогов. Во всяком случае, не помню, чтобы я поздравляла своих университетских преподавателей с этим днем, тогда как школьных – до поры до времени регулярно.

Если отвлечься от казенной формулировки названия этого профессионального праздника, то в принципе его вполне могут отмечать все родители как первые учителя жизни, и спортивные тренеры, и ученые, создавшие целые научные школы, и вообще все те, кто передает свои знания другим людям.

Много ли их остается в нашей памяти? Пожалуй, единицы, которые сумели не просто научить чему-то, но открыть перспективы, вдохновить на продолжение, развитие какой-либо области знаний, заразить своими идеями. У таких учителей не бывает плохих учеников, потому что они находят дорогу к каждому.

Мой знакомый профессор из San-Francisco State University (получивший образование в Советском Союзе) преподает математику на факультете, где она не является профилирующим предметом. Он поразил меня виртуозным объяснением банальных действий сложения не подлежащих сокращению чисел в дробном выражении как занимающих непримиримые позиции, настолько, сколь непримиримы меж собою семьи Монтеки и Капулетти. Убедительные аргументы, не правда ли?

Осмысление идеи – процесс захватывающий, увлекательный. Если идея ясна, то это вообще не идея. Из того, что ясно, не рождается новое. Хорошо, если рядом окажется наставник, учитель. Он научит, поможет, направит. И среди твоих новых учителей окажутся Софокл, и Эсхил, и Сократ, и Монтень... И земские врачи – подвижники медицины... И харьковский профессор Мещанинов, спасавший больных, рискуя собственной жизнью... И бессребреник Гиршман...

Я бывала на лекциях замечательных профессоров нашего университета, после которых даже мне, не медику, хотелось взяться за книги и узнать больше. Знание предмета у них сопрягается с глубочайшей общей эрудицией, которая не может не восхищать.

У таких учителей всегда есть последователи, потому что они умеют научить, пробудить мысль, ведущую к знанию – высшей ступени в цепи процесса обучения.

В старые добрые времена, когда рubeжным испытанием усвоения предмета был экзамен, преподаватель видел глаза студента, а не сегодняшние безликие цифры 1А, 2В, за которыми иногда стоит не знание, а изворотливость или догадка.

У знания есть собственные цели, догадка же всегда куда забавнее, чем знание... (У.Х. Оден).

Да уж какие забавы в медицине? «Забавляясь», можно ненароком прервать эту единственно правильную цепочку: информация – размышление – знание.

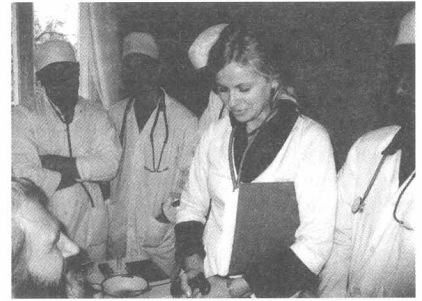
Верный путь укажут время и высокий профессионализм преподавателей, которые в педагогике видят священнодействие и свое предназначение.

Одна моя студентка сказала, что учитель – это подарок, которым можно пользоваться. Пользуйтесь, дорогие студенты!

И.В. Запорожец, старший преподаватель кафедры языковой подготовки иностранных граждан

МОЛОДЫЕ ПРЕПОДАВАТЕЛИ

Новая смена

Кафедра внутренней медицины №2, клинической иммунологии и аллергологии под руководством профессора П.Г. Кравчуна богата не только научными, академическими традициями, основанными академиком Л.Т.Малой, но и кадрами в лице именитых профессоров, доцентов и ассистентов. Недавно на кафедру пришли новые сотрудники-ассистенты, которые пополнили ее ряды после успешного завершения аспирантуры. В рядах «новобранцев» – ассистенты Н.Г. Рындина, П.И. Рынчак, Е.И. Залюбовская, Д.В. Ольховский, Ю.Н. Мозговая. Они только познают азы педагогики, но, несмотря на это, зарекомендовали себя как опытные, талантливые врачи, заслужившие авторитет у коллег.

Сложный период перехода на Болонскую систему сопровождается подбором и разработкой новой методической документации, тематических разработок по подготовке к занятиям. И все в равной степени принимают участие в общем деле.

Учебный процесс, как и на любой клинической кафедре, проходит в три этапа: теоретический разбор тематики, курация больного, работа над тестами. Но, конечно, основной, одновременно сложный, ответственный и интересный этап занятия – это работа у постели больного. Все мы без исключения принимаем активное участие в жизни стационара – каждый из нас ведет свою палату в разных отделениях клиники.

Потенциал молодежи кафедры богат, потому как каждый из «новичков» владеет новейшими методиками, необходимыми в работе современного многопрофильного стационара: эхокардиоскопия, сонография внутренних органов, ЭКГ мониторинг, велоэргометрия.

Атмосфера кафедры располагает к продуктивному учебному процессу, ведь в подготовке к практическим занятиям и лекциям коллектив использует современные технологии. Хочу пожелать своим коллегам успехов в достижении цели, плодотворной деятельности и удовлетворения от проделанной работы!

Ю.А. Байбакова,

ассистент кафедры внутренней медицины №2, клинической иммунологии и аллергологии

ЮВІЛЯР

"МНЕ 15...ДО 100"

Владимиру Викторовичу Бобину – 85 лет! Это знаменательное событие для всего университета, так как фамилия Бобиных связана практически со всей историей высшей медицинской школы Харькова. Вот уже 150 лет своей общественной, научно-педагогической и врачебной деятельностью династия Бобиных верой и правдой служит людям.

Владимир Викторович, представляя третье поколение династии, работает в нашем университете вот уже 58 лет и прошел в своем становлении путь от аспиранта до профессора, крупного ученого, почетного академика Международной академии интегративной антропологии и действительного члена Украинской академии наук национального прогресса. В течение многих лет проф.

В.В. Бобин развивает на современном уровне анатомию нервной системы, основы которой были заложены в трудах академика В.П. Бобина.

Владимир Викторович – основоположник большой научной школы. Под его руководством защищены 2 докторских и 21 кандидатская диссертации. Его воспитанники руководят кафедрами в Харькове, Запорожье, Семипалатинске, Алма-Ате, Баку. Владимир Викторович высококвалифицированный педагог, его живые и содержательные лекции помогают будущим врачам познать основы медицинских знаний.

Профессор В.В. Бобин – автор почти 400 научных работ, 6 монографий, 16 учебных пособий и руководств. Серия учебных пособий по функциональной анатомии опорно-двигательного аппарата, подготовленных им в соавторстве, широко используется в преподавании анатомии в вузах Украины, России и Молдовы. Он неоднократно выступал на международных форумах анатомов не только в Украине, но и в Белоруссии, Казахстане, Азербайджане, Болгарии, Польше и других государствах. Также преподавал пластическую анатомию в Харьковской академии дизайна и искусств.

Владимир Викторович – достойный представитель старейшей медицинской династии города, его отличает большое трудолюбие и творческая активность, которые он передает своим ученикам и соратникам. Несмотря на преклонный возраст, он принимает активное участие в жизни кафедры и университета, являясь членом ученого совета факультета, членом специализированного защитного

совета при ХНМУ по анатомии человека. Он избран почетным председателем Харьковского общества анатомов, гистологов и эмбриологов. В дни празднования 200-летия нашего университета ученый совет присвоил ему звание почетного профессора ХГМУ.

От всей души желаем дорогому Владимиру Викторовичу творческого долголетия, сил и здоровья, счастья и всяческого благополучия.

В.М. Лупырь, профессор, зав. каф. анатомии человека

С.Ю. Масловский, профессор, зав. каф. гистологии, цитологии и эмбриологии

В.А. Ольховский, профессор, зав. каф. судебной медицины и основ права

ДАТИ

- 1 жовтня** – Міжнародний день музики. Міжнародний день людей похилого віку.
- 4 жовтня** – Міжнародний день учителів.
- 5 жовтня** – Всесвітній день лікаря. Всесвітній день середовища проживання.
- 7 жовтня** – День працівників освіти.
- 8 жовтня** – День юриста.
- 9 жовтня** – Всесвітній день пошти.
- 10 жовтня** – День працівників стандартизації та метрології. Міжнародний день психічного здоров'я.
- 11 жовтня** – День художника. День працівників державної санітарно-епідеміологічної служби.
- 12 жовтня** – День кадрового робітника.
- 14 жовтня** – День українського козацтва.
- 15 жовтня** – Міжнародний день білої палиці.
- 24 жовтня** – Всесвітній день інформації про розвиток. День Організації Об'єднаних Націй.
- 25 жовтня** – Міжнародний день цивільного права.
- 29 жовтня** – День уролога.

ДО СВЯТА

День учителя
в Медичному коледжі

2 жовтня 2009 року, напередодні Дня учителя, в Медичному коледжі Харківського національного медичного університету панувала святкова атмосфера. Педагогічний колектив приймав поздоровлення від студентів. Святкові вітання, побажання професійних і творчих досягнень лунали з самого ранку.

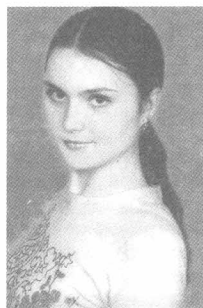

А найголовнішою подією став урочистий концерт, який підготували студенти. Гарний настрій було гарантовано, адже кожна група підготувала чудові концертні номери. Приємно відзначити, що серед майбутніх медиків так багато талановитої, обдарованої молоді. Пісні, танцювальні номери й навіть виступ команди КВК коледжу були виконані на високому професійному рівні.

М.В. Долматова,

заступник директора з виховної роботи

КРАЩИЙ СТУДЕНТ МІСЯЦЯ

Ксенія Гойденко народилася в родині лікарів, тому вирішила продовжити сімейну традицію. У 2004 році вона вступила до медичного університету на медико-профілактичний факультет, зараз

є старостою групи, старостою наукового гуртка на кафедрі інфекційних хвороб. Із захопленням і цікавістю Ксенія займається науковою роботою, бере участь в університетських, міжрегіональних та міжнародних конференціях. Цілеспрямованість та наполегливість Ксенії були відзначені на високому рівні – вона стала переможцем конкурсу стипендіальної програми за 2009 рік і отримала іменну стипендію «Nyscomed – золоті кадри медицини».

К 205-ЛЕТИЮ УНИВЕРСИТЕТА

ХАРЬКОВСКАЯ ВЫСШАЯ
МЕДИЦИНСКАЯ ШКОЛА

в документах, воспоминаниях и фотографиях

В октябре 1914 г. после длительной тяжелой болезни, на 55 году жизни, умер сверхштатный ассистент при кафедре детских болезней доктор медицинских наук, приват-доцент И.А. Баранников. Длительное время он одновременно работал сверхштатным ординатором Харьковской городской детской больницы. Многие свои обязанности, в том числе и врача Харьковской колонии малолетних преступников, он исполнял бесплатно, беззаветно отдаваясь служению больному ребенку. К концу жизни, тяжело больной, с большой семьей он оказался практически без средств к существованию. Приводим выписку (с сокращениями) из журнала заседания Медицинского факультета Императорского Харьковского университета от 28 октября 1913 г., с которой факультет обратился в Совет университета с ходатайством об оказании материальной помощи И.А. Бараникову. Считаем, что этот материал будет тоже интересен и полезен при изучении истории нашего университета.

«Выписка из журнала заседания Медицинского факультета Императорского Харьковского университета от 28 октября 1913 г., ст. 5.

Слушали: г-н Декан доводит до сведения факультета об экстренном ходатайстве проф. Троицкого – хлопотать сверхштатному ассистенту при кафедре детских болезней, приват-доценту Бараникову субсидию в 1000 руб. из министерских сумм и предлагает проф. Троицкому высказаться по этому делу.

Проф. Троицкий аттестовал приват-доцента Баранникова, как неутомимого научного работника, безупречно исполняющего свои многосложные обязанности, как человека, отдавшего 26 лет своей жизни Университету и оказавшегося в настоящее время в самом ужасном положении – без средств и с подорванным здоровьем, которое он погубил, беззаветно служа Университету, где он трижды заразился при исполнении своих служебных обязанностей, переносив тяжелые заболевания, которые в последнее время дали себя знать с особой силой: процесс в легких обострился и нужна немедленная помощь.

Проф. Репрев: Я знаю д-ра Баранникова ближе других. Все, что предлагается – мало. Да, положение ужасное – отдать всю жизнь Университету и ничего не получить от него. Грешно было бы не дать 1000 руб. из специальных средств. Какая масса денег тратится непроизводительно, а здесь нужда вопиющая, средства должны быть изысканы, нужно хлопотать in corpore. Нельзя же оставить умирать беспомощным энтузиаста, труженика науки.

Проф. Поляков предлагает попутно возбудить ходатайство о возведении д-ра Баранникова в звание сверхштатного профессора.

Это предложение, встреченное сочувственно, поддерживается всеми, а также и проф. Троицким, при кафедре которого работает д-р Баранников.

Проф. Мельников-Разведенков считает д-ра Баранникова своим научным противником, против которого ему нередко приходилось выступать, и тем не менее он отдает ему должное, как человеку не от мира сего, неутомимому труженику, до самозабвения преданному науке, удивительно простому, кроткому и незлобивому, а потому всякие меры к облегчению тяжелого положения д-ра Баранникова от души приветствуют».

Мы не знаем о результатах рассмотрения ходатайства Совета медицинского факультета об оказании помощи И.А. Бараникову. В обществе детских врачей при Харьковском университете в декабре 1914 г. состоялось специальное заседание, посвященное памяти скончавшегося Ивана Андреевича. (Продолжение следует)

Ж.Н. Перцева, директор Народного музея истории ХНМУ

УЧАСТНИКИ ВЕЛИКОЙ ОТЕЧЕСТВЕННОЙ ВОЙНЫ
В ПАМЯТИ ДЕТЕЙ И ВНУКОВ

К 65-летию со Дня Победы

НЕСТИ ДОБРО ОКРУЖАЮЩИМ

Н.П. Коломенский

Врачебная деятельность моего отца – **Николая Петровича Коломенского** – началась в г. Харькове, в клинике факультетской хирургии медицинского института, возглавляемой заслуженным профессором Николаем Петровичем Тринклером, куда он был принят клиническим ординатором в 1923 г., после окончания медицинского факультета Одесского университета.

Вспоминая те годы, отец писал: «Профессор Тринклер, мой учитель – врач-гуманист, прекрасной души человек, виртуозного хирурга, художника-живописца и талантливого пианиста. Будучи прекрасным педагогом, он с радостью передавал ученикам плоды своего долголетнего опыта, глубокие знания и искусство хирургического мастерства. Несмотря на большую разницу в возрасте, мы были тесно привязаны друг к другу взаимным уважением. Николай Петрович разрешил нам с женой жить в одной из комнат его клиники. Он доверял мне, ценил мое трудолюбие, чуткость по отношению к больным, называя меня «бессменным тампоном». Он подарил мне свой портрет с надписью «Лучшему моему ученику», его завет – не покладая рук работать и работать, нести добро окружающим – я свято хранил и выполнял всю свою жизнь».

В 1934 г. отец был направлен в Козиевскую сельскую больницу Краснокутского района Харьковской области главным врачом, в должности которого был почти до конца жизни.

В довоенные годы возглавляемая им больница стала школой передового опыта для сельских больниц не только Харьковской области, но и областей других республик. В 1941 г. больница должна была быть представлена на Всесоюзной выставке достижений народного хозяйства в Москве. Однако начавшаяся война прервала эти планы.

Уже 22 июня 1941 г. отец был вызван в райвоенкомат и получил предписание, по которому 23 июня отправился на фронт.

С первого и до последнего дня войны с немецко-фашистскими захватчиками, а затем и весь период войны с Японией майор медицинской службы Н.П. Коломенский по собственной инициативе в необычайно трудных условиях военных действий, работая в госпиталях, вел в трофейных общих тетрадях, пользуясь ручкой с пером и чернильницей, постоянно, почти ежедневно, а иногда по несколько раз в день или ночью, дневниковые записи. Он считал, что война – это такое событие, которое должно быть запечатлено для будущих поколений. В дневниках подробно описан путь, пройденный им с госпиталями действующих армий, все события и картины, которые ему пришлось увидеть и пережить за 5,5 лет двух войн.

Оригиналы дневников находятся в фондах Народного музея истории ХНМУ. Отдельные выдержки были опубликованы в «Медицинской газете» в августе 2008 г., а в августе 2009 г. полный текст военных дневников опубликован отдельной книжкой.

После войны в октябре 1946 г. отец вернулся в родную Козиевскую больницу. Вместе с коллективом медработников он провел большую работу по восстановлению больницы и разрушенного подсобного хозяйства.

В 1952 г. Указом Верховного Совета УССР «За видатні досягнення в галузі розвитку охорони здоров'я» ему было присвоено звание заслуженного врача УССР.

В 1953-1955 гг. отец руководил Краснокутским районным отделом здравоохранения. Он принимал активное участие в общественной медицинской жизни района и области, был членом Харьковского обкома профсоюзов медицинских работников.

Будучи избран секретарем партийной организации колхоза, он завоевал большой авторитет у односельчан за личное участие в колхозных делах, что широко освещалось в местной печати. Высокая оценка его труда нашла выражение в присвоении ему звания «Почетный колхозник».

В газете «Красное знамя» в день 75-летнего юбилея отца была помещена статья «Жизнь, отданная людям», где, в частности, были такие слова: «Пожалуй, нет ни одного человека в с. Козиевка, да и во всем Краснокутском районе, кто не знал бы Николая Петровича Коломенского. Жизнерадостный, неутомимый, всегда готовый прийти на помощь больному. Более 30 лет лечит он своих земляков. Заслуженному врачу республики 75 лет, но не прожитыми годами измеряется жизнь. Немало людей обязаны врачу Коломенскому своим здоровьем. Многие односельчане до сих пор с большой теплотой и благодарностью вспоминают своего старого врача за его самоотверженный труд».

Всю любовь и преданность медицине он передал своим детям, внукам и правнукам, став основателем медицинской династии врачей Коломенских, которые честно, как и он, служат делу Гиппократ в различных медицинских учреждениях г. Харкова.

В.Н. Коломенский, профессор кафедры протопедики педиатрии №1

«ВОСПОМИНАНИЯ О МУСОРГСКОМ...»

В этом году мир отпраздновал 170-летний юбилей со дня рождения М.П. Мусоргского, великого русского композитора, автора знаменитых опер «Борис Годунов», «Хованщина», «Сорочинская ярмарка», фортепианного цикла «Картинки с выставки». **Модест Петрович Мусоргский** – один из самых дерзновенных новаторов XIX столетия, гениальный композитор, далеко опередивший свое время и оказавший огромное влияние на развитие русского и европейского музыкального искусства.

Музыкальное дарование мальчика обнаружилось рано. На седьмом году, занимаясь под руководством матери, он уже играл на фортепиано несложные сочинения Ф. Листа. Однако в семье никто всерьез не помышлял о его музыкальном будущем. Согласно семейной традиции, в 1849 г. его отвезли в Петербург: вначале в Петропавловскую школу, затем перевели в Школу гвардейских подпоручиков. Это был роскошный каземат, где учили военному балету, и, следуя печально известному циркуляру должно повиноваться, а рассуждения держать при себе, всячески выбивали дурь из головы, поощряя негласно легкомысленное времяпрепровождение. Духовное созревание Мусоргского в этой обстановке протекало весьма противоречиво. Он преуспевал в военных науках, за что был удостоен особенно любезным вниманием... императора; был желанным участником вечеринок, где ночи напролет разыгрывал польки и кадрили. Но в то же время внутренняя тяга к серьезному развитию побуждала его изучать иностранные языки, историю, литературу, искусство, брать уроки фортепианной игры у известного педагога А.Герке, посещать оперные спектакли, вопреки недовольству военного начальства.

В 1856 г. после окончания Школы Мусоргский был зачислен офицером в гвардейский Преображенский полк. Перед ним открывалась перспектива блестящей военной карьеры. Однако знакомство зимой 1856/57 г. с организаторами «Могучей кучки» А.Даргомыжским, Ц.Кюи, М.Балакиревым открыло иные пути, и постепенно назревавший духовный перелом наступил.

1 мая 1858 г. Мусоргский подал прошение об отставке. Невзирая на уговоры друзей и родных, он порвал с военной службой, чтобы ничто не отвлекало его от музыкальных занятий. Мусоргского обуревают *страшное, непреодолимое желание всезнания*. Он изучает историю развития музыкального искусства, переигрывает в 4 руки с Балакиревым множество произведений Л.Бетховена, Р.Шумана, Ф.Шуберта, Ф.Листа, Г.Берлиоза, много читает, размышляет. Все это сопровождалось срывами, нервными кризисами, но в мучительном преодолении сомнений крепились творческие силы, выковывалась самобытная художественная индивидуальность, формировалась мировоззренческая позиция. Все больше привлекает Мусоргского жизнь простого народа.

Творческая деятельность Мусоргского начиналась бурно. Работа шла *вахлест*, каждое произведение открывало новые горизонты, даже если и не доводилось до конца. Так остались незавершенными оперы «Царь Эдип» и «Саламбо», где впервые композитор попытался воплотить сложнейшее переплетение судеб народа и сильной властной личности. Исключительно важную роль для творчества Мусоргского сыграла незаконченная опера «Женитьба» (1 акт 1868 г.), в которой под

И.Е.Репин. Портрет композитора М.П.Мусоргского. 1881 г.

влиянием оперы Даргомыжского «Каменный гость» он использовал почти неизменный текст пьесы Н.Гоголя, поставив перед собой задачу музыкального воспроизведения *человеческой речи во всех ее тончайших изгибах*. Увлеченный идеей программности, Мусоргский создает, подобно собратям по *Могучей кучке*, ряд симфонических произведений, среди которых – «Ночь на Лысой горе» (1867). Но наиболее яркие художественные открытия были осуществлены в 60-е гг. в вокальной музыке. Появились песни, где впервые в музыке предстала галерея народных типов, людей униженных и оскорбленных: «Калистрат», «Гопак», «Светик Савишна», «Колыбельная Еремушке», «Сиротка», «По грибы». Поразительно умение Мусоргского метко и точно воссоздать в музыке живую натуру, воспроизвести ярко характерную речь, придать сюжету сценическую зримость. А главное, песни пронизаны такой силой сострадания к обездоленному человеку, что в каждой из них обыденный факт поднимается до уровня трагического обобщения, до социально-обличительного пафоса. Не случайно песня «Семинарист» была запрещена цензурой!

Вершиной творчества Мусоргского 60-х гг. стала опера «Борис Годунов» (на сюжет драмы А.Пушкина). Мусоргский начал писать ее в 1868 г. и в первой редакции (без польского акта) представил летом 1870 г. в дирекцию императорских театров, которая отклонила оперу якобы из-за отсутствия женской партии и сложности речитативов. После доработки (одним из результатов которой стала знаменитая сцена под Кромами) в 1873 г. при содействии певицы Ю.Платоновой были поставлены 3 сцены из оперы, а 8 февраля 1874 г. – вся опера. Демократически настроенная публика встретила новое произведение Мусоргского с истинным энтузиазмом. Однако дальнейшая судьба оперы складывалась трудно, так как это произведение самым решительным образом разрушало привычные представления об оперном спектакле. Здесь все было новым: и остросоциальная идея непримиримости интересов народа и царской власти, и глубина раскрытия страстей и характеров, и психологическая сложность образа царя-детоубийцы. Непривычным оказалось музыкальный язык, о котором сам Мусоргский писал: «Работая над говором человеческим, я добрел до мелодии, творимой этим

говором, добрел до воплощения речитатива в мелодии».

В это время Мусоргский тяжело переживал распад Балакиревского кружка, охлаждение отношений с Кюи и Римским-Корсаковым, отход Балакирева от музыкально-общественной деятельности. Чиновничья служба (с 1868 г. Мусоргский состоял чиновником Лесного департамента Министерства государственных имуществ) оставляла для сочинения музыки лишь вечерние и ночные часы, а это приводило к сильнейшему переутомлению и все более продолжительным депрессиям. Однако вопреки всему, творческая мощь композитора в этот период поражает силой, богатством художественных идей. Параллельно с трагической «Хованщиной» с 1875 г. Мусоргский работает над комической оперой «Сорочинская ярмарка» (по Гоголю). «Это хорошо как экономия творческих сил, – писал Мусоргский. – Два пудовика: "Борис" и "Хованщина" рядом могут придавить...» Летом 1874 г. он создает одно из выдающихся произведений фортепианной литературы – цикл «Картинки с выставки», посвященный Стасову, которому Мусоргский был бесконечно признателен за участие и поддержку.

Работа протекала бурно, интенсивно: «Звуки и мысль в воздухе повисли, глотаю и обедаю, едва успеваю царапать на бумаге». А параллельно один за другим появляются 3 вокальных цикла: «Детская» (1872, на собствен. стихи), «Без солнца» и «Песни и пляски смерти» (на стихи А.Голенищева-Кутузова). Они становятся итогом всего камерно-вокального творчества композитора.

Тяжелобольной, жестоко страдающий от нужды, одиночества, непризнания Мусоргский упрямо твердит, что «будет драть до последней капли крови». Незадолго до кончины, летом 1879 г. он совершает вместе с певицей Д.Леоновой большую концертную поездку по югу России и Украины, исполняет музыку Глинки, кучкистов, Шуберта, Шопена, Листа, Шумана, отрывки из своей оперы «Сорочинская ярмарка» и пишет знаменательные слова: «К новому музыкальному труду, широкой музыкальной работе зовет жизнь... к новым берегам пока безбрежного искусства!»

Судьба распорядилась иначе. Здоровье Мусоргского резко ухудшилось. В феврале 1881 г. случился удар. Мусоргского поместили в Николаевский военно-сухопутный госпиталь, где он скончался, так и не успев завершить «Хованщину» и «Сорочинскую ярмарку».

Весь архив композитора после его смерти пошел к Римскому-Корсакову. Он закончил «Хованщину», осуществил новую редакцию «Бориса Годунова» и добился их постановки на императорской оперной сцене. «Мне кажется, что меня даже зовут Модестом Петровичем, а не Николаем Андреевичем», – писал Римский-Корсаков своему другу. «Сорочинскую ярмарку» завершил А.Лядов.

«Драматична судьба композитора, сложна судьба его творческого наследия, но бессмертна слава Мусоргского, ибо музыка была для него и чувством, и мыслью о горячо любимом русском народе – песней о нем...» (Б.Асафьев).

Озакончиться с наследием русского композитора М.П.Мусоргского можно в нашем Харьковском театре оперы и балета им. Лысенко, прослушав оперу «Борис Годунов».

Ольга Лапина, студент

ЕТО НАДО ЗНАТЬ

БЕЛАЯ ТРОСТЬ – СИМВОЛ НЕЗРЯЧЕГО ЧЕЛОВЕКА

В календаре ярким цветом обозначено огромное количество знаменательных, памятных, радостных и важных дат. Одни имеют непосредственное отношение ко всему человечеству (как, к примеру, наступление нового года), а другие, похоже, обращены не ко всем, но это только на первый взгляд. В числе таких дат – Международный день белой трости, День слепых, День инвалидов, который отмечается во всем мире 15 октября. Эта дата – своеобразный восклицательный знак, напоминающий не только лицам с ограниченными физическими возможностями об их солидарности, но и призывающий всех окружающих почувствовать, сколь важно вовремя протянуть руку тому, кто рядом.

Идея создания отдельного символа незрячих людей – Белой трости – принадлежит Международной федерации слепых США. На территории стран бывшего СССР этот день отмечают с 1987 года. История именно белой трости в качестве символа слепых связана с именем молодого профессионального фотографа Джеймса Бигса (Великобритания), который в результате несчастного случая потерял зрение. Разумеется, в новой жизни Джеймсу приходилось использовать трость. Вначале она была черного цвета, однако на темную и незаметную трость никак не реагировали ни водители, ни прохожие, что доставляло молодому человеку немало хлопот. Тогда он покрасил трость в белый цвет, и она стала заметна. Это новшество подхватили все незрячие не только Англии, но и всей континентальной Европы, Америки, а позднее и России.

Как в прошлом, так и сегодня среди слепых немало знаменитых людей: легендарный поэт Древней Греции Гомер, подаривший миру «Илиаду» и «Одиссею», немецкий философ Евгений Дюринг, болгарская ясновидящая Ванга, скульптор Лина По, широко известны имена российских писателей и поэтов: Эдуард Асадов, Михаил Суворов, Николай Рыбалко. Уникальным музыкальным даром обладали Джордж Ширинг (слепой от рождения) – выдающийся английский джазовый пианист, руководитель квинтета, разработавший в конце 1940-х гг. новое ансамблевое звучание, Рэй Чарлз – самый знаменитый слепой музыкант современности, обладатель 14 Грэмми, Стиви Нандер – американский музыкант, певец, композитор, кардинально расширивший наше восприятие о ритм-н-блюзе, Андреа Бочелли – знаменитый итальянский оперный певец и многие другие.

Поистине чудо, как своим необыкновенным творчеством незрячие люди помогают нам – тем, кто способен физически рассмотреть мир, увидеть его во всем многообразии и красоте.

Очень хочется, чтобы День белой трости стал не просто рядовой датой в календаре для каждого из нас, а днем, заставляющим оглянуться вокруг и дать возможность почувствовать всем незрячим людям, что все 365 дней в году мы видим их проблемы и нужды и готовы прийти к ним на помощь.

Наталья Завгородняя, врач-интерн

УСМІХНИСЬ!

☺ ☹ ☹

Хандра

Кину все, ляжу
І буду лежати,
Буду у стелю я
Мовчки плювати.

Чомусь набридло все –
Їсти і спати,
Пішки ходити,
Читати й писати.

Щось розхотілось
Мені веселитись,
Ще й у вікно
Остогидло дивитись...

Чомусь спротививсь
Портрет на стіні.
Втямить не можу:
Що треба мені?

Що відбувається,
Люди, зі мною?
Так, зрозумів:
Захворів я хандрою!

☺ ☹ ☹

Не вгадала

У шкільному коридорі
На лавочці скраю
Сидить дядько товстезний
І доньку чекає.

Мимо вчителька проходить,
Стала на хвилину,
Пита тихо чоловіка:
– Ви ждете дитину?

Чоловік зніяковілий
Надув товсту шию
І говорить учительці:
– З дитинства такий я...

Валерій Ковальов

НАША ТВОРЧІСТЬ

Я вперше побачив небо
І перші зробив три кроки.
Багато життів і років
Мені не для себе треба.
Я буду блукати містом
Як привід себе самого,
До дому мого дорогу
Шукай під торішнім листям.
Як знайдеш, затримай трохи
Свій час у моїх кімнатах,
Вклади своє тіло спати
На ліжку, поросле мохом.
А зранку зеленим вітром
Прокинись, лети із дому,
Забувши назавжди втому,
На зустріч з невпинним світом.
Пов'яжуй із небом крила –
Бо хто тебе, вітре, спинить?
Не всі ще горбаті спина
Цілюща земля укрила,
І байдики всі не збиті,
Не склеєні всі ще дурні.

Портрети мої натурні
На склі, німотою вкриті.

Марія Козиренко

ЕДИМ ПО-СТУДЕНЧЕСКИ

СУП ГОРОХОВЫЙ
С САЛОМ И ОВОЩАМИ

400 г гороха, если не лень, перебрать, промыть и замочить в холодной воде на час, затем воду слить. Луковицу и 100 г моркови очистить и мелко нашинковать, нарезать соломкой сало, которое чудом уцелело после визита товарищей. Все пассеровать 3 мин. Горох и пассерованные овощи с салом сложить в кастрюлю, залить кипятком и варить 20–25 мин. При подаче на стол в каждую порцию добавить измельченную зелень (летом свежую, зимой сушеную).

«РЫБНЫЕ» КОТЛЕТЫ

1 банку любых рыбных консервов измельчить вилкой в миске. Добавить 3–5 яиц, 5 столовых ложек манки, мелко порезать 1 луковицу, всыпать половину чайной

ложки соды, соль, перец молотый. Все размешать до однородной массы. Подождать 10–15 минут, после чего жарить котлеты на сковороде в подсолнечном масле, наливая ложкой. Затем сложить их в кастрюлю, перекладывая слои лавровым листом, перцем-горошком и томатным соком. Тушить на малом огне 15–20 минут. Выход – 24–26 котлет.

КОКТЕЙЛЬ «ПЛОМБИР В БОКАЛЕ»

Положить порцию сливочного пломбира в высокий бокал и залить пепси (другие колы не дают эффекта). Пена должна подниматься до краев. В процессе питья можно доливать пепси, пока не кончится мороженое. Пену выпить в финале.

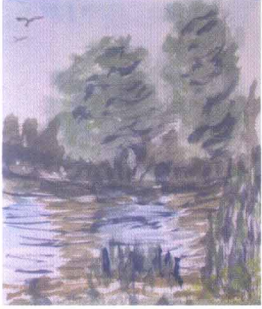
Л.А. Силаева, зам. зав. редакционно-издательским отделом

Правильні відповіді на «Кроссворд по-медичинськи» першими (22.09.09) до редакції надіслали співробітники кафедри мікробіології, вірусології та імунології.

ОТВЕТЫ НА КРОССВОРД: По горизонтали: 1. Уремия. 2. Флебит. 3. Опухоль. 4. Терапия. 5. Перелом. 6. Клиника. 7. Педиатрия. 8. Синовит. 9. Эксперт. 10. Эндемия. По вертикали: 1'. Фельдшер. 2'. Линимент. 3'. Бактерии. 4'. Инъекция. 5'. Архиватор. 6'. Трахейт. 7'. Атаксия. 8'. Анамнез. 9'. Медпункт. 10'. Гипоксия. 11'. Алопеция. 12'. Эпидемия. 13'. Физиолог. 14'. Рексекция.

Венеція (Італія)

Ясний день у Вінниці

Холодний ранок. Крим

Майстерня миття

Творча людина – це неспокійна, невгамовна, зацікавлена особистість, яка має своє бачення й хист втілити його у художніх творах. Серед таких людей можна відзначити ім'я професора нашого університету **Сергія Юрійовича Масловського**, адже його колекція картин поповнюється з кожним роком. Майстернею для художника є світ дивовижної природи, схід сонця, морські та міські пейзажі, яскраві миті яких ми маємо змогу пережити разом з автором.

Сергій Юрійович продовжує творити, багато мандрує країною й за її межами. Він інструктор з туризму, тому тяга до мандрівок у нього в крові. Цього року професор відвідав улюблені місця Криму та старовинну Європу за лінією французько-української медичної асоціації з вивчення європейської системи охорони здоров'я й вищої медичної освіти. Його художні враження й бачення навколишнього світу втілилися в нових акварелях, деякі з них ми пропонуємо вашій увазі в рубриці «Арттерапія».

В. Захаревич

Графство Монако.
Океанографічний музей ім. Ж. Кусто

Затока. Крим

МОВОЮ ФОТО

У рубриці «Мовою фото» представлені фотороботи **Емілії Прибильської** – студентки IV медичного факультету (3 група), яка родом з мальовничої Полтавщини.

Емілія займається спортом, бере участь в різноманітних заходах і конкурсах (Міс Осінь, КВК), вона також закінчила музичну школу за класом фортепіано. В її активі участь у шкільному самоврядуванні, наукова робота, участь у турнірах із шахів, де посідала призові місця, зокрема I – у районному змаганні. Емілія була екскурсоводом у шкільній кімнаті-музеї ім. М. Башкирцевої, ведучою концертних програм, брала участь у театральних постановках та заходах, присвячених збереженню екології навколишнього середовища.

Найбільше Емілію цікавить фото й відеозйомка. Найулюбленішими темами для фотозйомки є міські пейзажі, архітектура, свята й особливо природа (річки, комахи, квіти, звичайні красиви). Фотографування почала порівняно нещодавно, а уже є постійною учасницею різних фотоконкурсів, в яких були представлені фото на тематику Сорочинського ярмарку, морських пейзажів, макрозйомка та ін. За перемогу в конкурсах неодноразово була нагороджена грамотами та дипломами. Одні з останніх – за перемогу в обласному та участь у республіканському конкурсі «В об'єктиві натура – міста», I місце у фотоконкурсі «Яскрава мить» у рамках районного фестивалю «Збережемо земну красу», участь у конкурсах, присвячених екології.

Емілія має персональну виставку в школі, Диканський картинний галереї та в картинній галереї ім. Саші Путрі у м. Полтаві.

Президент України В. Ющенко
вручає паспорт Е. Прибильській

Сорочинський ярмарок. 2009 р.

Рукотворне сонце на ярмарку

Колос до землі схиляється
наливним зерном

Червона порічка

У садочку коло хати
джміль кружляє волохатийЯ перша квіточка весни,
я пролісковий цвіт

ЮВІЛЯРИ

Шановні ювіляри, що відзначають своє свято у червні, – доцент кафедри мікробіології, вірусології та імунології **Людмила Степанівна Табишева**, провідний інженер-метролог наукового відділу **Ірина Львівна Токарева**, професор кафедри анатомії людини **Володимир Вікторович Бобін**, зав. кафедри внутрішньої медицини №2 і клінічної імунології та алергології **Павло Григорович Кравчун**, доцент кафедри дитячих інфекційних хвороб **Микола Миколайович Закревський**, асистент кафедри судової медицини та основ права **Володимир Володимирович Хижняк**, асистент кафедри пропедевтики педіатрії №2 **Дмитро Тимофійович Древаль**, асистенти кафедри оперативної хірургії та топографічної анатомії **Олег Миколайович Ткаченко** та **В'ячеслав Юрійович Вдовіченко**.

*Прийміть від колективу ХНМУ щирі вітання й побажання
міцного здоров'я, добробуту та стабільності, вірних друзів,
втілення в життя всіх благородних задумів та заповітних мрій!
Нехай у вашій оселі завжди панують любов,
щастя, злагода та сімейне благополуччя!*

СТУДЕНТСЬКЕ ЖИТТЯ

ДЕБЮТ ПЕРШОКУРСНИКА

7 жовтня в стінах ХНМУ відбувся щорічний фестиваль «Дебют першокурсника», на якому студенти, що місяць тому ввійшли до великої студентської сім'ї університету, змогли показати усім свої чималі таланти. Студенти виступали з найрізноманітнішими номерами у різних жанрах.

Солістка ВІА «АТРИУМ»

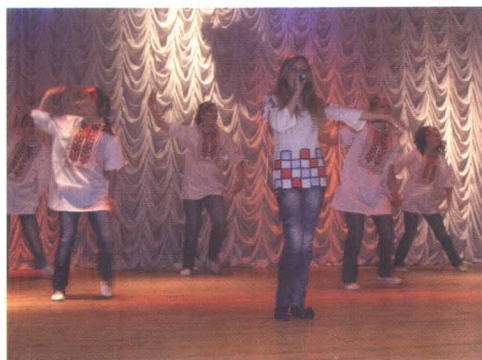
Силою пісні зачарували всіх вокалісти Є. Думчева, І. Клименко, А. Бессарабова, О. Тучіна, А. Волкова, М. Бистрова та В. Ферлій. Досить вдалимими були й студентські вокальні ансамблі. Вони виконували всім добре знайомі та авторські пісні. Глядачі з захопленням аплодували та підспівували, а деякі студенти не втримувалися й навіть підтанцювали. У перервах між піснями глядачі змогли насолодитися силою слова, яким гарно володіє В. Приходько, що розповіла гумореску, а юна поетеса Л. Пажанковська, яка пише вірші іноземними мовами, продекламувала власний вірш про кохання, написаний англійською мовою.

Яскравим став виступ гімнастки О. Крупініної, яка представила глядачам акробатичні етюди, виконані з високою майстерністю.

Надзвичайно вразив усіх виступ к.м.с. зі східних єдиноборств А. Єфременко та м.с. з акробатичного рок-н-ролу О. Слюсар та Р. Хиліук. Не обійшлося на фестивалі й без гостей. На свято завітали театр моди «Хладик» та модельне агентство «Ніка-Моделс».

Неможливо передати той вибух емоцій, що прокотився по всьому залу, коли на сцену вийшов молодий ВІА «АТРИУМ». Уперше в стінах нашого ВНЗ був створений рок-гурт. Приємно, що глядачі сприйняли його дуже позитивно, настільки активно й невгамовно аплодували. І не дивно, адже учасники гурту – справжні таланти: солістка має відмінний голос, а музиканти вправно володіють музичними інструментами та навіть пишуть вірші й музику. Хочеться побажати удачі в становленні гурту та сподіватися на нові авторські пісні в їх виконанні.

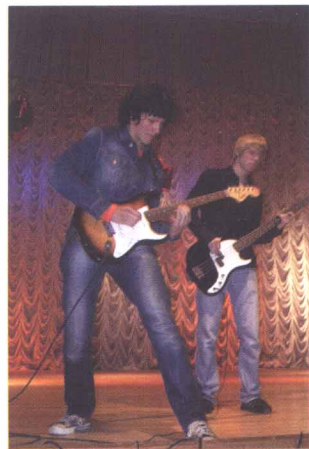
Бурею оплесків глядачі зустрічали й проводжали своїх одногрупників, друзів – юних зірок. Хотілося, щоб таких зірок ставало дедалі більше на зоряному небі ХНМУ, а тим, хто їх відкриває: художньому керівнику Молодіжного центру І.Г. Вус та проректору з НПП І.В. Лєтіку бажаємо енергії та наснаги в їх творчій праці.

Українська пісня

Морозиво у подарунок

ВІА «АТРИУМ»

Емілія Прибильська, студентка

«Медичний університет»

Реєстраційне свідоцтво ХК № 193 від 29 червня 1994 р.

Засновник – Колектив Харківського національного медичного університету.

Газета виходить два рази на місяць

Адреса редакції: 61022, Харків, пр. Леніна, 4.

Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707-73-60

e-mail: redakt@knmu.kharkov.ua

www.knmu.kharkov.ua

Підписано до друку 23.10.2009. Формат 60 x 90/4.

Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.

Умов. друк. арк. 4. Обл.-вид. арк. 4,5.

Тираж 500 прим. Зам. №1023-01.

Видання підготовлено та надруковано у ТОВ ВПЦ «Контраст».

61166, м. Харків, пр. Леніна, 40,
т. (0572) 719-49-13, 717-76-51

Реєстраційне свідоцтво ДК № 178 від 15.09.2000
За точність викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не рецензуємо і не повертаємо. Точка зору авторів публікацій може не збігатися з позицією редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редактор В. Захаревич

Коректори М. Тарасенко, Н. Дубська,
Є. Рубцова